

Hová meneküljön a közterületeken tartózkodó közönség a riadójel elhangzásakor?

Miért kell ilyenkor egyes kapukat zárva tartani?

A legutolsó napok sorozatos terror-támadásai olyan területet sújtottak és olyan időben, amikor azokon forgalmas élet bonyolódott le. Hiszen a támadásoknak éppen az volt a célja, hogy a lakosságot békés otthonában, vagy a védtelen nyilvános területen való tartózkodása közben félemlítő meg és okozzon sorokban pusztulást.

Teljesen érthető volt várakozóan felkészült közönségnek az az igyekezete, hogy a nemtelen támadások elől menedéket találjon. Közönségünk dicséretére legyen mondva, hogy a riadójel elhangzását mindenkor fegyelmetten fogadja és a kiadott ismételt elhangzott tanácsokat megszülvélve, megfontoltan keres védelmet a pusztulás elől.

Nyitott és zárt kapuk

Utasításaink azt hangoztatják, hogy ilyenkor elvileg minden kapunak nyitva kell lennie, hogy a közterületeken tartózkodó közönség az épületek meglévő óvóhelyein védelmet találjon. Erre a célra szolgálnak elsősorban a nyilvános óvóhelyek, melyek azonban itt nem részletezhető okok miatt és részben nyersanyagihiány miatt is nem érühetek olyan mennyiségben, amint az kívánatos lett volna.

A közönség a riadójel elhangzása után tehát önkéntelenül szétnéz valami nyitott kapu után, több esetben azonban zárt kapukat találja magán szemben, amelyen piros feliratú sárga táblán azt olvashatja, hogy a honvédelmi miniszter rendelete alapján légvédelmi riadó alatt zárva. Ezen egyesek megütköznek és érthetetlennek találják, hogy nem kereshetnek minden épület kapujában vagy óvóhelyén menedéket, pedig ennek megvan az alapos oka.

Számos épület közhatal, hadiüzem vagy egyéb fontos intézmény elhelyezésére szolgál. Ezekben olyan értékek vannak elhelyezve és telepítve, amelyek részben pótolhatatlanok, részben olyan értéket képviselnek, amelyet a nyilvánosság elől el kell zárni.

Az épületen belül a hivatalnok távollátására leggyakrabban nincs meg a szükséges számú őrző személyzet, úgyhogy a kapu nyitvatartása esetén ezeket az épületeket boldog-boldogtalanok ellephetnék és olyan károkat okozhatnának, amelyek vagy a nemzeti vagyont vagy a hadiértekeket súlyosan sérténe.

Vannak azután a csendes indulatú személyek, akik a vendégszolgával visszaélve, a nem eléggé őrizhető tárgyakhoz hozzányúlhatnak, azokat elidegeníthetnek vagy pedig feleltetően olyan rongálásokat követhetnek el, amelyek a befogadó intézményekre nézve súlyos anyagi károsodást jelentenek. Sajnos, előfordultak ilyen esetek, amikor a halálán menedéketlálók azzal fizettek vendéglátóknak, hogy berendezéseiket rosszhiszeműen megrongálták vagy egyes tárgyakat el tulajdonították.

Akkor tehát, amikor egyes kapuk zárvatartását rendel el a honvédelmi miniszter, magasabb érdeket véd és a rosszhiszeműek ellen védekezi. Ennek a tilalomnak a feloldása csak pillanatnyilag védené az éppen a közelben tartózkodók életét, a nemzeti vagyont azonban súlyos károsodásnak tenné ki.

Mit tegyünk?

Mit tegyen tehát a közterületeken tartózkodó közönség, ha riadó alatt ilyen kapukat találja magán szemben?

Elsősorban törekedjék a legközelebbi nyilvános óvóhelyen menedéket találni. Ezek jegyzékét már közzöltük a napilapokban és most ismételtelen közzé fogjuk. Mindenkinnek személyes érdeke tehát, hogy a nyilvános óvóhelyek hol léte felől már előre tájékozódják, ezek jegyzékét az újságból kivágván magáná hordja és valahányszor lakásától vagy más helyről eltávolodik, ahol egybéként ismeri a védelmi lehetőségeket, mindig vesse számot azzal, hogy az útvonalon, amelyen halad, hol van a legközelebbi nyilvános óvóhely.

Ehhez a gondolatához saját érdekünkben hozzá kell szoknunk, ezt meg kell tanulnunk, hogy a veszély pillanatában kellően fel legyünk készülve saját védelmünkre. A riadójel elhangzása

után többnyire mindig van néhány percnyi idő, amely alatt nyugodtan és megfontoltan védelmet kereshetünk. A közterületen felügyelő rendőrörszemek mindig lehetővé teszik még néhány percig a közönség és járművek forgalmát éppen ebből a célból. Tehát van idő és mód arra, hogy megfontoltan cselekedjünk.

Előfordulhat azonban, hogy a felkeresett nyilvános óvóhely már betelt, vagy nincs annyi időnk, hogy ezt elérhessük. Ilyenkor igyekezzünk a főútvonalak mellékútjába, valami nyitva álló kapu alá húzódnunk, amely legalább a repeszdaraboktól megvéd, vagy a felkeresett ház óvóhelyére lejutni.

A főútvonalakról való letérést azért hangsúlyozzuk, mert tapasztalat szerint a főútvonalakon nagyobb számú közönség tartózkodik, másokszor, mert mindenki a legközelebbi kapuját akarja önkéntelenül felkeresni, aminek következménye, hogy a főútvonalak házai egykorra megtelnek emberekkel, a mellékutók pedig üresek, ott bőven van hely, de senki sem keresi fel azokat, mert gyorsan akar kapu alá jutni.

Igy keletkezik azután a fejvesztett kapkodás, tülekedés és tolongás és így marad sok ember védtelenül. Míg ha egy-két percet keresésre szán, valamely mellékútban, a főútvonalról 100-200 lépésnyire biztos védelmet találunk.

Kötelességeink idegen óvóhelyen

Minden ház, amely óvóhellyel rendelkezik, köteles az utcáról beérkező járókelő közönségnek azt a mennyiséget befogadni, amennyire az óvóhelyen az ottlakókön kívül hely van. Ha az óvóhely már megtelt, lehetnek a pin-cének olyan részei, melyek még mindig nagyobb védelmet nyújtanak, mintha a kapu aljában tartózkodna az illető.

Szükség esetén a kapuajt, vagy a lépcsőház földszintes része is menedéket nyújt, ez azonban már kevesebb védelemmel jár, mint az épület beomlása esetén ez a része is beomlik. Mégis több a védelem, mint a nyitott utcán, ahol a terrorbombázók sok esetben réppuskával szórják végig az ott haladókat, vagy az utatsten robbanó bombák repeszdarabjai szerteszórva gyilkolnak.

Természetesen ebben az esetben is védekezni kell rosszhiszemű és rosszindulatú emberek ellen, amilyenek, sajnos, minden nagyobb városban tenyésznek, annyi jószándékot meghidítanak és annyi akadályt gördítenek bizonyos kérdések egyszerű rendezése elé. A kapuajtakat éppen ezért — ha ott idegenek tartózkodnak — őrizni kell, olyan értelemben, hogy az idegenek a földszinti vagy emeleti lakásokba ne hatolhassanak.

Idegeneknek tehát tárnunk kell ezt a felelősséget és tárnunk kell a házparancsok in ékezdéseit reakció vonatkozásig, az esetleges mentési munkálato-kban és házparancsok utasításai szerint részt kell vennünk és mindenképpen alkalmazkodniuk kell a befogadó ház közös életéhez és munkájához.

Reméljük, hogy ez a tájékoztatás, melynek rendeltetése a közönség felvilágosítása, hogy minden helyzetben megtalálhassa magát, elérje célját és hozzájárul ahhoz, hogy a közterületeken tartózkodó közönség a riadó elhangzása után megfontoltan és fegyelmetten megtalálja a védelmi lehetőséget.

A magyar közönség eddig is fegyelmetten fogadta az összes kényszerintézkedéseket, amelyek sokszor kényelmetlenséget okoznak és áldozatokat követelnek tőle, de ezzel is hozzájárul a hadviselés eredményességéhez, ezzel acélozza meg testét és lelkét, hogy a terrorbombázások erőt ne vegyenek rajta.

Ma a lakóházak és egyéb épületek elsötétítése 22 órakor kezdődik és hajnali 4 óra 30 percig tart

Vitéz Imrédy Béla és vitéz Jaross Andor a „Miénk a jövő” című film díszbemutatóján

Az Uránia Filmszínházban, ünnepi külsőségek között, mutatták be a „Miénk a jövő” című Ufa-filmet, amely visszavezet a német nemzeti szocializmus hőskorába. A nézőtérten helyetfoglalt vitéz Imrédy Béla közgazdasági miniszter és vitéz Jaross Andor belügyminiszter, vitéz Bély Alajos vezérrezdes, az ifjúság honvédelmi nevelésének és a testnevelésnek országos vezetője, a budapesti német követség számos tagja, valamint igen sokan a magyar politikai, katonai és társadalmi élet kiválóságai közül.

Dr. Tarnói László, a Társadalmi Turul Szövetség országos propagandavezére megnyitotta a díszbemutatót, hogy ez a film a győzelmes ifjúság filmje, mert ahogyan a német nemzeti

szocializmust a névtelen ifjúság milliói tömegei vitték diadalra, úgy nálunk is az a mozgalom győzedelmeskedik, amely az eszme mindenható erejével magával ragadja az ifjúságot.

Dr. Salló János, a Társadalmi Turul Szövetség fővezére ünnepi beszédében megállapította, hogy a díszbemutató állásfoglalás a magyar-német sor-közösség mellett. Fanatikusán hisszük, — mondotta — hogy a jószándékú magyarok milliói, egy akaratral egy cél felé menetelve, felépítik a nagyobb, igazságosabb, szociálisabb Magyarországot.

A díszbemutató közönsége igen nagy tetszéssel fogadta a filmet, majd a Hitler-ifjakkól és leányokból álló kar elénekelt a Jó bajtársról szóló német katonadalt.

Izgalmas ejtőernyős-vadászat a kunszentmiklós-szalkszentmártoni határban

A falvak népe meg akarta lincselni az elfogott légi terroristákat

Izgalmas és eredményes ejtőernyős-vadászatot végeztek a kunszentmiklói és szalkszentmártoni határban: a falvak népe elfogott nyolc ejtőernyősvel menekülő amerikai terrorrepülőket.

Az egyik vadászgépnél Taksony magasságában heves légiharc után lölt egy négymotoros Liberátort. A gép évré zuhant le és a szalkszentmártoni határban ért földet. Ketten voltak benne, az egyik már a gépben meghalt, a másik ki akart ugrani, de lába beleakadt valamibe, nem tudott elugrani a géptől, amely valóságos szélmalomként állt.

Vidéken mindenütt pontosan megszervezték a földművelés lakosság figyelmét a földművelés és a szalkszentmártoni határban élő határ egyetlen darabja, since ellenőrzés nélkül. Így akadályozták meg, hogy a maradékos angolok gyűjtőlapokkal és más gyűjtőeszközökkel kárt tegyenek a termésekben.

Átfésülik a határt

A lezajlott légi harcot és a géphanását rengetegen figyelték. Amint meglátták, hogy nyolc ejtőernyős nyitotta a határt, az illetékes hatóságok szorveken telefonon kirendelték Hensági Nándor kunszentmiklói malomigazgatót, aki egy teherautóval indult Szalkszentmárton felé, hogy majd a földreszálló ellenséges repülőket összefogásuk után beszélt a Kunszentmiklósról.

Még lebegtek a levegőben a menekülő igyekező angolok repülői, amikor a helyszínre ért igazgató nyomában kiugrott az autóból és a vele lévőekkel együtt bekapcsolódott az ejtőernyős vadászatba. Már többszáz szalkszentmártoni lakos volt kint a helyszínen.

az ottani malomtulajdonos irányította őket.

A két malmos és a tég rajvonai megindultak átfésülni a határt. Leverték és a gazdájuk indultak hajszára, hamarosan el is fogták négyet. A tanyai népek egy másik csoportja tette ártalmatlanná a másik négy angol repülő.

A legrászál kettőn megrútot, ezeket emberies gondossággal mindjárt elsősegélyben részesítették, a másik hatot pedig nyomban feleltették az autóra és elindultak velük.

Kunszentmiklósban az egész falva kint volt, amikor a forlyokat beszélt a teherautó megérkezett. Itt veszedelmesebb volt az angolok számára a helyzet, mert a faluban az egyik pestkörnyéki város kibombázott munkásmegvédének lakói vannak elhelyezve. Az elfogottak között volt egy zsidó, aki a pestkörnyéki város nevének hallatára észrevehetően összerendezett.

Milyenek az amerikaiak?

A kunszentmiklói községhezát kor-donnal vették körül az angolszász repülők biztonságára érdekében. Az első kihallgatás alkalmával csak annyit mondtak, hogy valamennyien amerikaiak és egy délolaszországi repülő-térről indultak el. Mindannyian feltűnően fiatalok, volt közöttük egy 17 éves is.

Valamennyiük öltözete egyformán: vékony trilőszelyem keszes-lábas alsóruhájuk van, afölött szávolyszerű keszes-lábas, majd vízhatlan felsőruha. Mindegyiküknek 48 dollár készpénz találtak, ezenkívül gumi mentőövet, egy celofán dobozban kis iránytűt, selyemterképet, ráógómit, csokoládét, különböző tablettákat, elsősegélynyújtó felszerelést és cigarettát.

Terrorbombázó amerikai főhadnagyot fogott két vasi levente

Zombathely, július 5. (A Magyarországi tudósítójától.) Frank Ferenc és Dénes Ernő leventék társaikkal együtt kint a határban bibort kaszáltak, amikor nem messze tőlük az országúton egy idegen öltözötű férfi bándukolt. A leventék vezetője, Kiss Sándor uradalmi intéző nyomban látta, hogy az idegen a lakosság körében gyűlöletes angolszászok pilótahaját viseli. Odaszólt a sor végén álló két leventének:

— Eriggyetek fiúk, igazoltassátok és fogjátok el ezt az emberfiát!

Frank Ferenc és Dénes Ernő megállította az idegent, aki először csak legyintett a felszólításra, később futásnak eredt. A két levente addig üldözte,

amíg el nem fogta. Most már az angolszász terrorátadó szembeszállt velük, az egyik leventé meg is ütötte. Több sem kellett a két leventének: a két gyerek egy-kettőre a földreperle a terrorbombázót, mielőtt a zsebéből védőszerszámot ránthatót volna elő.

Beszéllították Kőrmendre, az illetékes parancsnoksághoz.

Kitűnt, hogy az idegen csakugyan az egyik angolszász terrorátadó kö-telékhez tartozott, amerikai főhadnagy, 1923-ban született. A múlt hét elején a Kőszeg-Sopron közti légi-harcban ereszkedett le ejtőernyővel és lezuhanása óta majdnem egy teljes hétig bolyongott Vas megyében, amíg most a két bátor levente el nem fogta.